

HANDBAL Tunesiër kijkt, met uitzetting in het verschiet, niet om in wrok

Jed Fathallah beleeft

Met enkel een tas kleren en een tandenborstel stapt hij over een week op het vliegtuig naar Tunesië. Jed Fathallah, handballer van Swift, wordt het land uitgezet.

door Pim Roelofs

Nog zeven dagen en dan vliegt Jed Fathallah via Schiphol naar Monastir. De 32-jarige Tunesiër moet terug naar zijn geboorteland, zijn verblijfsvergunning is niet verlengd. Met enkel een tas kleren en een tandenborstel reist hij naar zijn ouders, die in Sousse wonen. Fathallah is teleurgesteld en leeft in een roes. De komende tijd zal hij gebruiken om zich te herpakken. Want hij moet verder. Fathallah, tophandballer van eredivisieclub Swift uit Arnhem, had heel graag nog een paar jaar in Nederland willen blijven. Hij is bezig aan een goed seizoen en Swift wilde dolgraag met hem door. De club had zelfs werk voor hem geregeld bij schoonmaakbedrijf SMB Willems in Arnhem. Dit omdat de Tunesiër werk moest hebben om in aanmerking te komen voor een verlenging van zijn verblijfsvergunning. Maar alle moeite bleek achteraf tevergeefs. „Ik heb maar even kunnen werken. Het UVW belde en meldde bij SMB Willems dat de noodzakelijke tewerkstellingsvergunning niet was verleend en dat ik direct moest stoppen met werken. De vergunning kwam niet rond, omdat ik werk deed wat ook door anderen gedaan kon worden. Zonder tewerkstellingsvergunning kreeg ik geen verlenging van mijn verblijfsvergunning. Het was einde verhaal.” Fathallah hoorde het slechte nieuws maandag 31 januari. Bestuurslid Joop Peters hoorde het twee dagen eerder al, vlak voor de thuiswedstrijd tegen HARO

(25-26). „Ik was er doodziek van. Ik besloot het niet direct tegen Jed te zeggen. Dat bleek een juiste keuze. Jed had anders absoluut niet kunnen spelen. Juist nu we tegen HARO moesten, zijn oude club.” De dagen na het bericht over de uitzetting waren een ramp voor Fathallah. Hij sliep slecht en kreeg bijna niets door zijn keel. Inmiddels heeft hij de knop omgezet. Hij heeft zich bij zijn uitzetting neergelegd. Na twee jaar en drie maanden in Nederland reist hij over een week naar huis. „Het doet nog steeds pijn, maar ik kan niets aan de situatie veranderen. Mijn topsportcarrière geef ik niet op. Ik heb contact gehad met mijn oude club Etiole (waarmee Fathallah meerdere keren kampioen van Tunesië werd, red.) en zal daar mijn conditie op peil houden. Ik heb ook wat contacten in België en Frankrijk. Wellicht dat ik daar bij een club kan spelen.” Handballen in Tunesië is leuk, maar handballen in West-Europa is een stuk aantrekkelijker. Fathallah: „Er is niet voor niets nu van alles aan de hand in Tunesië. Mensen nemen massaal de boot naar Italië. Er heerst grote werkloosheid, de mensen komen in opstand. In Tunesië kan je met handbal niet of nauwelijks je brood verdienen. Ik ben Swift dankbaar voor de kans die ze mij hebben gegeven. En voor alles wat de leden voor mij hebben gedaan.” Handbal is in Nederland een amateursport. Een salaris kon Swift Fathallah niet aanbieden. Wel werk bij een sponsor en veel hulp. Na twee seizoenen handballen bij HARO in Rotterdam kwam Fathallah via zijn vriend en Swift-speler Sahbi Jemai in de zomer van 2010 in Arnhem terecht. De eerste maanden sliep hij bij Jemai. „Dat was erg gezellig, maar niet ideaal. Sahbi heeft een gezin. Ik was daarom ook blij dat Swift en Volkshuisvesting een mooie kamer voor mij hadden geregeld.” Fathallah woonde de laatste maanden in een appartement in het

en koestert de herinneringen aan Swift

laatste dagen in een roes

Jed Fathallah speelt vanavond tegen Bevo (20.45 uur, sporthal Rijkerswoerd) zijn laatste wedstrijd voor Swift.

foto Marina Popova

bruishuis aan de Akkerwindestraat. Het Bruishuis is een ontmoetingsplek in Malburgen met bedrijfs-, vergader- en woonruimten. Veel leden van Swift hadden de sympathieke Fathallah geholpen bij de inrichting van zijn kamer. Zo hielp trainer Johann Peters hem met het leggen van lami-

naat, kreeg Fathallah van de vertrekkende speler Thijs Perquin meubilair met televisie en verzorgde de vrouw van bestuurslid Joop Peters onder meer het beddengoed. Het bed en het matras kreeg Fathallah overigens van de schoon-

ouders van de trainer. „Bij HARO was ik welkom, maar het gevoel dat Swift mij gaf, heb ik nooit eerder ergens gehad. De mensen zijn warm. Ik ga ze ontzettend missen. Ik kom zeker een keer terug, maar dan op vakantie. Ik blijf Swift vol-

gen via het internet. Het is toch mijn club geworden.” Joop Peters, die als bestuurslid technische zaken nauw contact heeft met de selectiespelers, is ontzettend boos op de IND. „Waarom moet deze jongen het land uit? Hij is niemand tot last, kost niemand geld. Hulde voor SMB Willems die meedacht met een topsporter, maar de IND heeft geen gevoel voor maatschappelijk verantwoord ondernemen. Er wordt alleen maar gekeken naar regeltjes.”